

ז א מיי' פ"ח מ"ח
גירושין ה"ל ק"ז סמ"ג
ע"ז נ ט"ז ע"ז א"ש
ס"י ק"ז ס"י י"א ו"ס"י
ק"ז ס"י י"ד :
ח ב ב מ"י פ"ד מ"ח
א"ש ח"ל ז ו"ס"י
מ"ח גירושין ה"ל ז
סמ"ג ע"ז מ"ז ט"ז
ט"ז ס"י מ"ז ט"ז
ו"ס"י ק"ז ס"י א ב :

תוס' תד מקמאי
ר' חנינא בן אנשינא
אומר איזו היא קפנה
שצריך למאן כל שידעת
לשמו קדושה אינה
יודעת אינה צריכה
למאן כבר כתבתי בזה
כל הצורך בניסין
בפ' התקבל :

מירי דהוה אבעלת הגט . הקשה רבינו יהודה א"כ מיאנה בבבלי
אמאי מותרת לאביו נישואין מירי דהוה אבעלת הגט
שאכורה לאביו ואומר דשמא הכא סידך למיחש טפי כיון שאינה אשמו
ואינה אכורה במיאון ה"ה דגט לא אסר לה כיון שאינה אשמו :

מאן

משמע אכל ר' אושעיא הודה
לו ומיאנה בזה מותרת לאחין דקאמר
היינו לכל האחין ה"ל כרבי אושעיא
דאמר אינה ממאנת לזיקתו מאן לא
הודה לו רבי אושעיא ד"ש לו דאין
מיאון לכולה זיקה אכל רב אסי הודה
לו דאית ליה חין מיאון לחצי זיקה
הא לכולה זיקה יש מיאון והא דקאמר
מותרת לאחין היינו אף לו כיון דאין
מיאון לחצי זיקה איכא דאמרי אמרו
רב אסי וכל שכן ר' אושעיא וכן
פירש בקונטרס :

מכשירין

בשנים . הוא הדין
בחד אלא שצריך

הלכה

לעדות שמיאנה :
כאחות הוה . פ"ח דוקא
בדיעבד אכל לכתחילה
לא דמכשירים ידעבד משמע :

אמר אביי רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי : בית שמאי
אומרים בפניו וכו' : תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון
הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל
במדה כפוישה מדרד לו במדה כפוישה מרדקא אכיל פירי פשיטא
נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממאנת תרי קיטרי עבדו ביה : בית
שמאי אומרים בפני בית דין וכו' : תנן התם *החליצה והמיואנין בשלשה
מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביי אמר אפי' תימא בית הלל עד
כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן
כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין
ושלא בפני בית דין ואלו מדרים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי
אלעזר ברבי *שמעון מכשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב
נחמן הלכה *כאותו הוה : בית שמאי אומרים תמאן וכו' : והא מיאנה
חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים
עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותאמר או שתמאן ותנשא לאלתר
בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל
ותאמר מיבעי ליה קשיא : **בתני** אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל
שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה *השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן
רבי חנינא בן אנשינא אומר ר' כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושה
אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קטנה כלום אלא כמפתה
בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי
אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל
עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו : **גמ'** אמר רב יהודה
ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה
ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי

ומציא עקרא אלא ביאה ומאמר דהוה קעביד
מציא עקרא זיקה דרחמנא רמא עלה לא
מציא עקרא עולא אמר ממאנת אף לזיקתו
מאי מעמא נישואין קמאי קא עקרא איתביה
רבא לעולא *כל שיכולה למאן ולא מיאנה
צרתה חולצת ולא מתייבמת ואמאי *תמאן
השתא ותעקרינהו לנישואין קמאי ותתייבם
צרתה צרת ערוה שאני דתני רמי בר
יהונתן *מיאנה בבבלי מותרת לאביו ביבם
אסורה לאביו אלא בשעת נפילה נראית
בכלתו הכא נמי בשעת נפילה נראית בצרת
בחו אמר רב *מיאנה בזה אסורה לזה מירי
דהוה אבעלת הגט בעלת הגט לאו כיון
דאיתסרא לה לחד איתסרא (ב) לזה לכולהו
הכא נמי לא שנא *ושמואל אמר *מיאנה בזה
מותרת לזה ולא דמיא לבעלת הגט בעלת
הגט הוא דקא עביד בה הכא היא קעבדא
ביה דאמרה לא רעינא כך ולא צבינא כך
כך הוא דלא רעינא הא בחברך רעינא רב
אסי אמר מיאנה בזה מותרת אפילו לו לימא
כרבי אושעיא סבירא ליה דאמר אינה ממאנת
לזיקתו בחד יבם הכי נמי דמציא עקרא הכא
בשני יבמין עסקינן דאין מיאון לחצי זיקה
כי אתא רבין אמר רבי יוחנן מיאנה בזה
מותרת לאחין ולא הוה לו מאן לא הוה לו

אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי : בית שמאי
אומרים בפניו וכו' : תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון
הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל
במדה כפוישה מדרד לו במדה כפוישה מרדקא אכיל פירי פשיטא
נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממאנת תרי קיטרי עבדו ביה : בית
שמאי אומרים בפני בית דין וכו' : תנן התם *החליצה והמיואנין בשלשה
מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביי אמר אפי' תימא בית הלל עד
כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן
כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין
ושלא בפני בית דין ואלו מדרים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי
אלעזר ברבי *שמעון מכשירין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב
נחמן הלכה *כאותו הוה : בית שמאי אומרים תמאן וכו' : והא מיאנה
חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים
עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותאמר או שתמאן ותנשא לאלתר
בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל
ותאמר מיבעי ליה קשיא : **בתני** אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל
שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה *השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן
רבי חנינא בן אנשינא אומר ר' כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושה
אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קטנה כלום אלא כמפתה
בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי
אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל
עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו : **גמ'** אמר רב יהודה
ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה
ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי

אתי

ומציא עקרא . שלא תהא צריכה גט לביאתו דהא אמרי ב"ה ממאנת
ביבם דומיא דבעל : נישואין קמאי עקרא . וכוז אין כאן זיקה : כל
שיכולה למאן . בפרק קמא (ע"ל ב) בזה קטנה הנשואה לאחיו ולא
קיבל אביה קידושין כגון שהשיאה אביה תחלה לאח ונתגרשה ואח
יתומה צביי האחד ויכולה למאן ולא
מיאנה בן ומה צרתה חולצת
(ג) שאינה צרת הכה להפטר משום
צרת ערוה ואחיל והכא יכולה למאן
אין נישואין גמורין ולא מתייבמת
הואיל ולא מיאנה הכה הויה לה
הך צרת ערוה במקל : **צרת ערוה**
שאני . דאע"ג דמהני מיאון לקטנה
יבמה בעלמא למיפק בלא חליצה
לא מהני לגבי ערוה אס מיאנה
בצביה שהוא יבמה למיחוי צרתה
מותרת ליבם : **דמני רמי בר**
יהונתן . קטנה שמיאנה בבבלי
מותרת ליבם לאביו (ד) דעקרינהו
לנשואין והויה כחטונה ומפוסה אכל
מת בעלה ולא מיאנה בן ומיאנה
ביבם אע"ג דנפקא בלא חליצה אלמא
נישואין קמאי עקרא אפי' אסורה
לאביו מפני מראית העין דמשעת
נפילה דהני נישואין קמאי למיפל
קמי יבם ולהצריכה מיאון לגבי יבם
נראית כלתו של חמיה : **ס"ג** . אע"ג
דעקרא לנישואין קמאי נראית צרתה
כלתה בזה הואיל והאנו נישואין אחיו
בצחו למרמי קמיה : **מיאנס** . יבמה
באחד מן האחין יבמין אסורה לטבין :

אבעלת גט . אס נתן לה האחד גט
פסקה על כולן : **אמר אביי רב** . לא
הודה לו דאחיו אמר לעיל מיאנה
בזה אסורה לזה : **רבי אושעיא לא**
הודה לו . מדקאמר ר' יוחנן מותרת
לאחין אע"ג דאחיו גופיה נמי במשמע
ומיאו זי איכא אחין חין דהוה ליה
מיאון לחצי זיקה כרב אסי אכל
בחד יבם דמיאנה צריכה שלימה
אסורה ולרבי אושעיא אפי' בחד יבם
נמי שריא דאין מיאון לזיקה : **ואמרי**
לס רב אסי . נמי לא הודה לו וכל
שכן רבי אושעיא דרבי יוחנן דוקא
לאחין אמר ולא לו : **במדה כפוישה**
מדד . במדה כפוישה מדד לשון אונאה
כמודד בשולי המדה וחברו מלאכה
בחוץספא דאלתולת קרייה שריא
נחונה כ' היתה כפוישה לשון הספישי
באפר (אינה ג) שהיה מפסיד נכסו
מלוג שלה : **תרי קיטרי עבדו ביה** .
שני קטרים עשו עליו לרעתו : **וסרי**
מיאנס חדא זימנא . בבבלי ואמאי
קתני ותמאן ותנשא : **רזס אני** .
שמו חוריה : **פרתי קמני** . לאו למיזהר
למאן זימנא אחרייתו אלא תרתי מיילי
כינה ממאנת וממאנת מליארת לאחור
עד שתגדיל כדי שלא תחזור ותמאן
בשני או אס רצתה להנשא ממאנת
בבעל ותנשא לאלתר דהו לא ממאנת
לביית שמאי דנשואה היא :

מתני . אין מעשה קטנה אלא
כמפוסה . כדקתני בזה ישראל לכהן
לא תאכל בתרומה : **גמ'**
אחיו

לא תאכל כו' דמני שלא נשאת דמי : כל עכבה כו' . כל מה שהיא משוכנת אללו בשבילו כאילו היא אשתו ובממאנת מפרש מה היא : **גמ'**
אחיו

הגהות הב"ח
(א) גמ' איתסרא לס
לכולהו : (ב) שם נמשנה
ר' אליעזר אומר :
(ג) רש"י ד"ה כל שיכולה
וכו' שאין זו צרת הכה :
(ד) ד"ה דמני רמי וכו'
דעקרינהו לנשואין .

לעיל קא : פסדרינ ב

לעיל קא : ע"ש דאיתא
בפני ב"ד סוסיחיןלעיל קא : איתא ב"ר יוסי
ג"ז סס

לעיל קא : ר' יוחנן ותנשא

לעיל קא : ר' יוחנן ותנשא
אחיולעיל קא : ר' יוחנן ותנשא
אחיו